

Tots som mediterranis

Dg, 30/09/2012 per Marta Nin

[Una catalana a Roma](#)

Aquesta setmana s'ha inaugurat a Roma l'exposició "Mediterranea" de [Pedro Cano](#), pintor reconeguda fama mundial, nascut a Blanca (Múrcia) el 1944, i "desubicat", com diu ell mateix, per mig món, però amb un peu a Blanca i l'altre a Anguillara, prop de Roma. L'exposició, amb un èxit imponent la tarda de l'obertura, té com a marc el [Mercat de Trajà](#). Un lloc perfecte per a una exposició perfecta, no només pel contingut, sinó pel recorregut al qual es veu sotmès el visitant dins del Museu dels Fòrums Romans al Mercat de l'emperador que va portar l'Imperi als extrems de la terra.

✘ "Mediterranea" reflecteix tres illes del nostre mar: Mallorca, Sicília i Patmos, així como altres set ciutats del *Mare Nostrum*. Pedro Cano capta la Mediterrània del Gran Imperio i de la Magna Grecia pero va molt més enllà amb una visió pictòrica actual del nostre mar i dels seus enclaus. Es tracta d'un homenatge afectiu als llocs on Pedro Cano ha pintat al llarg de més de tres dècades.

✘ Pedro Cano és l'artista que obre, en els Museus Vaticans, la sala de les obres d'art contemporani, amb la pintura "Abraçada del Papa Joan Pau II amb el Cardenal Wyszynski". I és un dels 60 artistes que, en ocasió del 60è aniversari de sacerdoci del papa Benet XVI, l'any passat, va ser triat per a regalar al pontífex bavarès una obra d'art original. Cano el va onsequiar amb una aquarella on apareixia un home d'esquenes que va caminant amb dificultat fins a Porta Maggiore, un quadre que aviat formarà part de la pinacoteca vaticana.

El pintor murcià, amb el que m'uneixen les arrels maternes, ja que el meu avi també era de Blanca com Cano, em confia que en un temps "on hi ha tanta crisi de valors, creix el desig de relacionar-se amb la dimensió espiritual".

Pedro Cano m'explica que va tenir una educació religiosa a casa, catòlica, senzilla, i aquesta base li ha quedat com un patrimoni per a relacionar-se amb l'Esperit. "Jo sóc el que em em van ensenyar sent petit, i n'estic molt content".

A "Mediterranea" no hi surt la religió en el sentit estret del terme, però tot art tendeix a elevar l'esperit i el de Pedro Cano ho aconsegueix encara més per a tots els qui estimem el mar que ens envolta.

En un futur aquesta exposició serà acollida també en terres de parla catalana, a Mallorca.

D'altra banda, personalment, em van captivar dos quadres de manera especial. Em refereixo als del Jove de Mozia. Mozia o Mothia va ser un dels últims enclaus fenicis a Sicília. És un illot davant de les costes de Marsala, en la punta occidental de l'illa. El Jove de Mozia és possiblement de manufactura grega, però no s'explica gaire la seva ubicació en un enclau púnic, arrasat per Dionís de Siracusa el 397 a.C. L'estàtua és d'una sensualitat única. No sabem si era un déu o bé un auriga. A mi em va inspirar un llarg relat titulat "L'or i la porpra", publicat a la revista "La Lluna en un Cove" de l'[Editorial El Toll](#).

Cartagena. Alexandria. Sicília. Mallorca... De la mà, del traç, de Pedro Cano no hi ha confins. Tots som mediterranis.